

ללמד המקום

Parasha Shemini שמיני acht.

Vayikra (leviticus) 9:1-11:47

De dood van de rechtvaardigen vanwege de zonden van anderen?

In de Parasha van deze week, Shemini , lezen we over de plotselinge dood van Nadav en Avihu, de zonen van Aäron. De Torah stelt dat ze een offer brachten dat HaShem "hen niet had bevolen" Vayikra (Leviticus) 10:1 en als gevolg daarvan werden ze verteerd in een vuurgloed. De simpele betekenis hier is dat ze een priesterlijke dienst hadden verricht die ze niet mochten of niet waardig waren, en daarom werden ze verteerd. Rasji daartegen brengt een aantal andere meningen naar voren over de reden waarom ze omkwamen: de ene is dat ze brutaal "halachische beslissingen namen voor Mozes". Een andere is dat ze het offer hadden gebracht terwijl ze dronken waren, en daarom verbiedt de Torah enkele verzen later priesters om dronken te zijn terwijl ze in de tempel dienen Vayikra (Leviticus) 10:9.

De Arizal, in Sha'ar HaGilgulim (Poort van reïncarnaties , שער הגלגולים) is een kabbalistisch werk over Gilgul , het concept van reïncarnatie) , brengt ook een aantal verklaringen. De ene komt uit een oudere midrasj die Nadav en Avihu weigerden te trouwen, in de overtuiging dat geen enkele vrouw het waard was om met hen te trouwen. Op basis hiervan stelt de Arizal dat Nadav reïncarneerde in Simson (hoofdstuk 36). Ook Simson trouwde niet met Joodse meisjes, maar trouwde in plaats daarvan met Filistijnse vrouwen, wat hem alleen maar problemen opleverde. Dit kan zijn straf zijn geweest omdat hij in een vorig leven weigerde met een goed Joods meisje te trouwen. De Arizal voegt eraan toe dat, omdat Nadav had gediend terwijl hij dronken was, Simson als nazir werd geboren, en het was zijn hele leven verboden om zelfs maar een druppel alcohol te consumeren. Het bewijs dat Simson een reïncarnatie van Nadav was, komt uit de Schrift, waar in één geval Sh'muel alef (1 Samuël) 12:11 naar Simson eigenlijk verwezen wordt als "Badan" (בדן). Deze naam is het omgekeerde van Nadav (נדב), wat duidt op hun spirituele connectie.

Dit alles gezegd hebbende, geeft de Arizal nog een reden voor de dood van Nadav en Avihu, en in dit geval niet omdat ze zondig waren. In plaats daarvan legt hij uit dat Nadav en Avihu overeenkomen met de sefirot van Netzach en Hod, die voortkomen uit het hoogste niveau van Adams ziel. Ze stierven om de zonden van de natie te verzoenen en om de zuhama , de spirituele onzuiverheid die de slang (Nachash) in Eden in de wereld bracht, te verwijderen. Dit idee dateert van vóór de Arizal en is te vinden in de Zohar(III, 56b), waarin Nadav en Avihu worden vergeleken met de twee geiten die op Yom Kippur werden geofferd. De Zohar stelt dat de twee broers in grootsheid gelijk waren aan het hele Sanhedrin van zeventig oudsten, en dat hun dood een verzoening was voor de zonden van Israël.

De rechtvaardigen

De beschrijving van de Zohar doet denken aan een soortgelijke uit de Talmud (Sanhedrin 44a), waar de Wijzen de dood bespreken van 36 Israëlieten in de Slag bij Ai (Jozua 7-8). Bedenk dat Jozua de Israëlieten in de strijd leidde om het Heilige Land te veroveren. De eerste slag om de stad Jericho was een vlekkeloze overwinning, waarbij geen enkel Israëlitisch slachtoffer viel te betreuren. De tweede slag was aanvankelijk echter een nederlaag, waarbij 36 Israëlieten het leven lieten. Hoewel dit in

ללמד המקום

militaire termen zeker een klein aantal is, was het een feit dat er slachtoffers waren een schok voor de natie. De wijzen stellen dat het in werkelijkheid niet eens 36 soldaten waren, want "er werd zeker gezegd ' ongeveer zesendertig man' Y'hoshua (Jozua 7:5) wat verwijst naar Yair, de zoon van Menashe, die gelijk stond aan het grootste deel van het Sanhedrin."

De Wijzen stellen dat er eigenlijk maar één persoon werd gedood in de Slag om Ai, en hij was gelijk aan 36 van de 70 wijze en rechtvaardige oudsten van het Sanhedrin. Ze halen dit uit de woorden van de Tenach zelf, waarin staat k'shloshim v'shisha ish , letterlijk vertaald als "als 36 man". Met andere woorden, het slachtoffer van de Slag om Ai was één man die te vergelijken was met 36 man. De wijzen gebruiken dezelfde uitdrukking elders, bij het beschrijven van Avishai, de neef van koning David (Berakhot 62b) :

...“Satan stond op tegen Israël en spoorde David aan om Israël te tellen.” Dabri Hayamim alef (1 Kronieken) 21:1 En toen hij ze telde, nam hij geen losgeld van hen en er staat geschreven: "Toen zond HaShem een epidemische ziekte over Israël van de morgen tot de vastgestelde tijd." Dabri Hayamim alef (I Kronieken) 21:14

... En Hij zei tegen de Engel die het volk vernietigde: “Het is genoeg” Dabri Hayamim ." Dabri Hayamim alef (I Kronieken) 21:16 Rabbi Elazar legde uit: “De Heilige, gezegend zij Hij, zei tegen de Engel: 'Neem een groot man onder hen, door wiens dood vele zonden voor hen kunnen worden goedge maakt.' In die tijd stierf Avisai, de zoon van Zeruja, die in zijn waarde gelijk was aan het grootste deel van het Sanhedrin.”

De Torah verbiedt het houden van een volkstelling onder het Joodse volk. De enige manier waarop het is toegestaan om Joden te tellen, is als elke persoon een soort "losgeld" geeft, zoals een muntstuk van een halve sjekel, en de munten worden geteld, niet de mensen. In een beruchte episode uit de Tenach verleidde Satan David tot zonde door een volkstelling te houden zonder losgeld te innen. Als gevolg hiervan trof een plaag het land en kostte het leven aan 70.000 mensen, shiv'im elef ish Dabri Hayamim alef (I Kronieken) 21:14.

Hierna zei HaShem tegen de Engel van Vernietiging om te stoppen door rav te zeggen , "het is genoeg". De Wijzen interpreteren rav als "rabbi" en dat HaShem de engel hiermee eigenlijk vertelde om het leven van een rechtschapen rabbijn te nemen. Nogmaals, de Tenach gebruikt het woord isj , alsof er één enkele persoon is gedood; één man gelijk aan 70.000. Dit is een prachtige leer van de Wijzen en transformeert wat men zou kunnen lezen als HaShems strikte meedogenloze oordeel in HaShems vriendelijkheid en barmhartigheid. Hoewel de 70.000 het misschien verdienen hebben om te sterven, nam HaShem in plaats daarvan het leven van één rechtvaardige man om alle anderen te sparen.

Het feit dat zulke mensen zoals Yair, Avishai, Nadav, en Avihu altijd worden vergeleken met een groter deel van het Sanhedrin, dat wil zeggen 36 mensen, is geen toeval. Zoals ik het ook eerder heb geschreven met betrekking tot Chanoeka (wanneer we in totaal 36 kaarsen aansteken). Het getal 36 is dan ook van grote betekenis in het jodendom.

De Talmoed (Sanhedrin 97b) zegt: Abaye zei: “De wereld moet in elke generatie niet minder dan zesendertig rechtvaardige mannen bevatten die waardig zijn om de Shekhinah te ontvangen , want er

ללמד המקום

staat geschreven: 'Gezegend zijn allen die op hem wachten' Y'sha'yah (Jesaja) 30:18; de numerieke waarde van 'voor hem' is zesendertig."

Maar dat is niet zo, want zei Rava niet: "De rij (rechtschapen mannen) voor de Heilige, gezegend zij Hij, bestaat uit achttienduizend, want er staat geschreven: 'Het zullen er rondom achttienduizend zijn?'" Y'chez'kiel (Ezechiël) 48:35. Dat is echter geen probleem: het eerste getal (zesendertig) verwijst naar degenen die Hem zien door een helder zicht, het laatste getal (achttienduizend) verwijst naar degenen die Hem aanschouwen door een wazig zicht.

In elke generatie moeten er 36 volmaakt rechtvaardige mensen in de wereld zijn. Elke generatie telt ook nog eens 18.000 zeer rechtschapen mensen. Er zit een verschil in een rechtvaardige en een rechtschapene. De eerste kan de Shekhinah HaShems Goddelijke Aanwezigheid duidelijk aanschouwen, de laatste slechts vaag. Het idee van de 36 rechtschapen mensen, tzadikim, speelt een belangrijke rol in het judaïsme, vooral in de kabbalistische en chassidische teksten.

Het getal 36 komt overeen met de 36 uur dat het Goddelijk Licht onafgebroken scheen aan het begin van de Schepping. Het is door dit Goddelijke Licht dat de Tzadikim in staat zijn de Shekinah te aanschouwen. En net zoals dit Verborgene Licht de hele Schepping blijft ondersteunen, zo wordt ook gezegd dat de 36 Tsaddikim de wereld in stand houden, zoals geschreven staat: "De Tsaddik is het fundament van de wereld" Mishlei (Spreuken) 10:25.

Inmiddels weten we dat ook de Torah het fundament van de wereld is (zie bijvoorbeeld Avot 1:2). Inderdaad, we vinden dat er precies 36 individuele teksten in de Tenach zijn: de vijf boeken van Mozes, negentien boeken van profeten en 12 heilige geschriften. (De 36 worden gemakshalve gewoonlijk gecombineerd tot "24 boeken van de Tenach". Zo worden bijvoorbeeld de "twaalf kleine profeten" gecombineerd tot één boek, Trei Asar.) Elk van de 36 Tzadikim komt overeen met één "uur" van Goddelijk Licht, en naar een van de Heilige Schriften. Als zodanig zijn zij dan ook de 36 pijlers van de wereld. (Toevalligerwijs zijn er ook 36 zonden waarvoor de Torah de doodstraf voorschrijft)

Uit de woorden van onze Wijzen kunnen we opmaken dat naast deze 36 er nog één, zelfs groter individu is dat gelijk is aan alle 36 van hen, aan het "grotere deel van het Sanhedrin". Samen waren Nadav en Avihu groter dan het Sanhedrin van zeventig oudsten in hun eigen tijd, net als Yair en Avishai. En het zijn zulke mensen die HaShem heel zelden kiest weg te nemen om de zonden van vele anderen te verzoenen.

De geestelijke wiskunde is eenvoudig: als je duizend mensen hebt, elk met een "kilo" zonde, en je hebt één persoon met 1000 "kilo" verdienste, dan kan de verdienste van de ene worden "teruggenomen" om de zonden te neutraliseren van duizend anderen. Zo kunnen heel veel levens worden gespaard. Het idee is in principe logisch, en een persoon die echt de meest rechtvaardige van zijn generatie is, zou ongetwijfeld geen probleem hebben om zijn of haar eigen leven op te geven om een groot aantal anderen te redden.

En toch is het idee voor moderne joden soms moeilijk te verteren, omdat het door christenen is gekaapt, misbruikt en tot een onlogisch uiterste is doorgevoerd.

De christelijke Messias en zijn dood en de Joodse.

ללמד המקום

Het hele christendom berust op het idee dat Yeshua(Jezus), de veronderstelde messias, stierf voor de zonden van de wereld. We hebben de kwesties met het christendom al verschillende keren aan de orde gesteld, dus dat hoeft niet nog een keer te gebeuren. Wat moet worden begrepen, is waar het idee vandaan komt en wat het oorspronkelijk betekende. De Talmud (Sukkah 52a) vermeldt het volgende: Wat is de oorzaak van de rouw (aan het einde der dagen, zoals beschreven in Z'char'yah (Zacharia) 12:12? Rabbi Dosa en de andere rabbijnen verschillen van mening over dit punt. Een legde uit: "De oorzaak is het doden van Mashiach ben Yosef" en de ander legde uit: "De oorzaak is het doden van de Kwade Neiging." Het is goed als we kijken naar zijn uitleg dat de oorzaak de moord op Mashiach ben Yosef is, aangezien dat overeenkomt met het schriftuurlijke vers: "En zij zullen naar Mij kijken omdat zij hem hebben doorboord, en zij zullen om hem rouwen zoals men rouwt voor zijn enige zoon" Z'char'yah (Zacharia) 12:10. Maar volgens hem die uitlegt dat de dood van de kwade neiging de oorzaak is, waarom is dit dan een reden tot rouw? Is het niet eerder een gelegenheid om zich juist te verheugen? Waarom zouden ze dan huilen?

Rav Yehudah legde uit: "In de komende tijd zal de Heilige, gezegend zij Hij, de kwade neiging brengen en het afslachten in de aanwezigheid van de rechtvaardigen en de goddelozen. Voor de rechtvaardigen zal het eruit zien als een torenhoge heuvel, en voor de goddelozen zal het eruit zien als een haardraad. Zowel de eerste als de laatste zullen huilen; de rechtvaardigen zullen huilen en zeggen: 'Hoe hebben we zo'n torenhoge heuvel kunnen overwinnen! De goddelozen zullen ook huilen en zeggen: Hoe komt het dat we deze haardraad niet hebben kunnen overwinnen! En de Heilige, gezegend zij Hij, zal zich ook samen met hen verwonderen, zoals er is gezegd: 'Zo zegt de Heer der heerscharen: als het in die dagen wonderbaarlijk is in de ogen van het overblijfsel van dit volk, zal het ook wonderbaar zijn in Mijn ogen Z'char'yah (Zacharia) 8:6.

Ten eerste moeten we niet vergeten dat er volgens de traditie twee messiassen zijn (of mogelijk één messias in twee fasen): Mashiach ben Yosef, en dan Mashiach ben David. De eerste sterft te midden van de grote veldslagen van het einde der dagen. Hiervoor zullen de mensen in die tijd rouwen. Zacharia beschrijft een grote rouw als geen ander, met alle families van Israël in tranen. Dit is genoeg om Yeshua's (Jezus) identificatie met Mashiach ben Yosef te ontcrachten: Yeshua (Jezus) stierf niet in de strijd en er werd ook niet door heel Israël om gerouwd (integendeel). Het feit dat Yeshua's (Jezus) 'vader' Jozef heette, zegt niets, want Yeshua (Jezus) zou sowieso geen aardse vader hebben gehad volgens hen.

Nu, de belangrijkste gebeurtenis die tegelijkertijd zal plaatsvinden, met de dood van Mashiach ben Yosef, is de vernietiging van de kwade neiging. Dit is tenslotte precies het doel van het hebben van een "Einde der Dagen" om mee te beginnen: om het kwaad voor het goede te vernietigen en een perfecte wereld in te luiden. Wanneer het Kwaad zal worden verpletterd, zullen de mensen huilen. Zoals onze wijzen uitleggen, zullen degenen die het kwaad hebben overwonnen en het goede hebben gedaan, huilen omdat ze verbaasd zullen zijn over hoe ze in staat waren om de grote verleidingen te overwinnen, terwijl degenen die slecht waren zullen huilen omdat ze zullen beseffen hoe zwak ze waren in het vallen voor louter verleiding. En nogmaals, de dood van Yeshua (Jezus) maakte geen einde aan het kwaad op aarde. Integendeel, je zou kunnen beweren dat er sindsdien zelfs nog meer verschrikkelijk kwaad is aangericht, waarvan vele, ironisch genoeg, in de naam van Yeshua (Jezus) zijn gedaan!

Ten slotte gaat de Talmud verder met te zeggen wat er hierna met Mashiach ben Yosef zal gebeuren:

ללמד המקום

Onze rabbijnen onderwezen: De Heilige, gezegend zij Hij, zal tegen Mashiach ben David zeggen, "Vraag mij iets en ik zal het u geven", zoals wordt gezegd, "Ik zal het besluit vertellen ... deze dag heb ik je verwekt, vraag het mij en ik zal de naties als erfenis geven. Tehilim (Psalm) 2:7-8. Maar als hij ziet dat Mashiach ben Yosef wordt gedood, zal hij tegen Hem zeggen: Meester van het Universum, ik vraag van U alleen de gave van het leven. Hij zou hem antwoorden: Wat het leven betreft, uw vader David heeft dit al over u geprofeteerd, zoals er wordt gezegd: "Hij vroeg leven van u, u gaf het hem..."Tehilim (Psalm) 21:5".

Na zijn dood vraagt Mashiach ben David aan HaShem om Mashiach ben Yosef weer tot leven te wekken. Het is belangrijk om te onthouden dat dit wordt gevolgd door een opstanding van de doden van alle rechtvaardige zielen, niet alleen die van de Messias. Uit de bewoordingen van de Talmud zouden we kunnen concluderen dat er inderdaad maar één messias is: Mashiach ben Yosef sterft en wordt opgewekt als Mashiach ben David. (We kunnen dit afleiden uit het feit dat Ben David om leven voor zichzelf lijkt te vragen, en HaShem antwoordt dat het je al was toegekend.)

In het geval van Yeshua (Jezus) was hij blijkbaar opgestaan, maar toen zogenaamd opgestegen naar de hemel, en er is al twee millennia niets meer van hem vernomen. Dit is niet hoe de profetie de komst van Mashiach beschrijft. Hij wordt verondersteld een keer te komen, aan het einde der dagen, en heeft geen "tweede komst" nodig. Hij komt één keer en regeert dan op aarde als koning van Israël. Nergens staat dat hij voor een lange tijd zal komen en verdwijnen. Hij komt een keer, vecht grote veldslagen die de hele wereld overspoelen, zou kunnen sterven voor de zonden van Israël in het bijzonder (zoals Nadav en Avihu deden), wordt door heel Israël gerouwd, en wordt dan opgewekt, beëindigt de grote oorlogen, brengt vrede in de wereld, regeert als koning van Israël, verzamelt de Joden naar het Heilige Land, herbouwt de tempel, vergemakkelijkt een opstanding van de doden, en voltooit zijn taak zodra een perfecte wereld is hersteld.

Daarna is hij niet meer nodig. Hij is geen god en wordt ook nooit als zodanig beschreven. Het is niet de bedoeling dat er tot hem wordt gebeden of aanbeden. Hij is een man. En hoewel de Schrift hem omschrijft als een kind van HaShem, beschrijft het duidelijk heel Israël als kinderen van HaShem (zoals bijvoorbeeld in Devarim (Deuteronomium) 14:1).

Om nu alles in het geheel samen te vatten, het concept van unieke rechtschapen mensen die sterven om te boeten voor de zonden van anderen is een oud Joods concept, en een geldig concept. Christenen namen het tot in het extreme over bij het beschrijven van Yeshua (Jezus). Dit is niet verwonderlijk, want zoals al eerder geschreven, werd het karakter van Yeshua (Jezus) zorgvuldig opgebouwd uit Joodse teksten, zowel schriftuurlijke als buitenschriftelijke. Zo bezwijken sommige joden helaas voor christelijke missionarissen die 'zogenaamd bewijs' uit joodse teksten brengen. Maar deze joodse teksten bewijzen niets anders dan de uiteindelijke komst van de ware messias.

Hopelijk mogen we het verdienen hem spoedig te zien.

Shabbat Shalom
Jaacov.